

V Galerii Emila Juliše usedla Kardinální můra

31.7.2012 09:00

Černčice u Loun - Vystavuje tam výtvarník Jan Kohout, člověk surrealistický. Výstava neobvyklých předmětů v Černčicích potrvá až do konce prázdnin.

Zleva výtvarník Jan Kohout, majitel galerie Favel R. Vejražka a

Představy a snění za dlouhých poštáckých pochůzek přivedly Ferdinanda Chevala z jihovýchodu Francie ke sbírání kamenů neobvyklých tvarů. Z těch pak třiatřicet let vytrvale stavěl kuriózní stavbu nazvanou Chrám Přírody. A co má listonoš Cheval společného s básníkem, výtvarníkem a surrealistou Janem Kohoutem (52), který má v [Galerii](#) Emila Juliše v Černčicích nyní výstavu nazvanou Kardinální můra?

Patrně je to neodbytné nutkání [hledat](#) a sbírat rozmanité předměty, které mnohdy už ztratily svou původní funkci a v Kohoutových rukách a hlavě se znovuzrodily v neobyčejná autentická díla.

„Nejlépe je Honzu Kohouta navštívit doma. Jeho domov je skutečný surrealistický objekt,“ řekl nám jeho kolega ze Skupiny českých a slovenských surrealistů, výtvarník Přemysl Martinec.

Jeho slova při nedávné vernisáži výstavy potvrdil majitel galerie Pavel R. Vejražka. Podle něj by bylo lepší tuto výstavu uspořádat spíše u Kohouta doma. „Všechno, co tady vidíte, tam funguje jiným způsobem. Když chcete jít na toaletu, u něj tam [můžete](#) sedět tři hodiny a koukat kolem sebe,“ uvedl.

Prostý, zacílený šokující útvar

Kohout vystavuje změť starsurreálných bazarérií. „Z nich se náhle vynoří ze samé banality smetiště či kdekoli jinde nalezených a novým hravým kontextem obrozených předmětů prostý a přesto přesně zacílený, šokující útvar. Zde mám na mysli zejména objekty Návrh pomníku Hafana Velikého, Krotitel kohoutů a hlavně neopakovatelné Jaro,“ popsal díla surrealistický básník František Dryje. Objekty na výstavě doplňují kresby a také působivý ohnivý fotografický cyklus Co nového v kamnech. Bezbréhá Kohoutova imaginace se ale asi nejvíce odráží právě v objektech. K finálnímu účinku jeho „monster“ se hodí prakticky všechno. Rozmanité zemědělské nástroje, rezavá dávno nepoužívaná náčiní, různé strojky, kosterní ostatky, slepičí pařáty, peří, boty, hlavy či končetiny panenek. „Na první pohled nás zasáhne zjevná eklektičnost těchto produktů. Začasté nám totiž připomínají cosi již viděného, typická švankmajerovská monstra například. Především jsou tu však svébytné a stěží zaměnitelné názvy, jež asimilují vnější tvarové výpůjčky, například Nanebevzetí svatého krtka, Mechanický vyvíječ slz, Lolitka Kerbera...,“ doplňuje Dryje.

Výtvarník i básník

Kohout není pouze svébytný a každým coulem originální výtvarník. Je také nevšední básník.

„Když jsem si před lety poprvé přečetl básně Jana Kohouta, bylo mi okamžitě jasné, že toto je náš člověk – tedy homo surrealisticus, člověk surrealistický. Bylo mi zřejmé, že mám před sebou autentický projev, jenž své stylotvorné automatismy nijak nepromyšlí, leč prožívá, ba možná hezky po Medkovsku tráví a dáví,“ dodal Dryje. Návštěvníci výstavy, která potrvá po celé prázdniny, se mohou například začíst do básně Co nového ve starých novinách složené z prostomyslných novinových titulků, zpráv a vět, které autor spojuje do nového celku.

[Jan](#) Kohout se vyučil v roce 1978 zahradníkem. Již po osmi letech však emigroval na venkov, kde žije dodnes. Prošel řadou dělnických profesí. Autodidaktickou [cestou](#) omylů vyzkoušel nejrůznější výtvarné techniky a materiály. V letech 1987 až 1999 uspořádal v jižních Čechách řadu výstav. Se Skupinou českých a slovenských surrealistů spolupracuje od roku 2000 a prezentuje se rovněž jako básník. Publikuje v revui Analogon.

Hynek Šnajdar

Autor: [Redakce](#)

Copyright © [VLTAVA-LABE-PRESS, a.s.](#), 2005, všechna práva vyhrazena. Používáme informační servis ČTK. Publikování nebo šíření obsahu [denik.cz](#) je bez písemného souhlasu [VLTAVA-LABE-PRESS, a.s.](#), zakázáno. [VLTAVA-LABE-PRESS, a.s.](#) je členem Sekce vydavatelů internetových titulů [UVDI](#).

Kontakt na [redakci](#). [Autoři](#) deníku. Proč inzerovat v novinách - [www.reklamavnovinach.cz](#)